

Kokrhah



REJSTŘÍK

7 Dostavníků	6	Chameleon z Jemenu	126
A té Rehradice	96	Island	17
Afričančata	75	Jantarová země	128
Amerika	98	Jaro	42
Anděl	67	Jerry vlčák	12
Andělská	130	Je v tom něčí dcera	114
Armína	15	Jeřabiny	102
Banka	99	Ještě mi scházíš	73
Beduín	10	Junácká hymna	1
Bláznova ukolébavka	62	Kamarádka lípa	48
Bratříčku, zavírej vrátka ..	69	Kapkami si děšť	18
Bílé džípy	25	Karavana mraků	66
Čang - Čang - Čang	44	Když mě brali za vojáka ..	78
Čerti v pekle	127	Klobouk ve křoví	50
Čert ví proč	131	Kluziště	124
Darmoděj	71	Kolovrátek	40
David a Goliáš	93	Kometa	80
Den je krásný	113	Kozel	88
Diego	8	Kumbaya	3
Divokej horskej tymián	139	Lachtani	53
Divoké koně	79	Laudato sii	19
Dokud se zpívá	72	Lodivod	16
Doney Gal	11	Lásko	137
Do Věží	104	Lásko má, já stůňu	107
Dělání	43	Malé kotě	52
Ezop a Brabenec	94	Mamutí křik	30
Ging Gang	46	Marie	101
Grónská písnička	85	Marnivá sestřenice	116
Hacienda	13	Marnost	14
Hlídač krav	90	Mezi horami	54
Hoja hoj	105	Milenci v texaskách	39
Holubí dům	92	Modlitba pro Martu	70
Hračky	65	Morituri te salutant	68
Hruška	133	Mravenčí ukolébavka	64
Huascarán	9	Mustang	26
Hvězda na vrbě	35	Míle	7
Hvězdář	123	Nad stádem koní	138

Na poradní skále.....	57	Spinkej.....	61
Nebe na zemi.....	134	Strom.....	28
Neklid.....	103	Stín katedrál.....	108
Nesplněný slib.....	27	Svítá.....	135
Nevidomá dívka.....	37	Svíčka.....	20
Náušnice z třešní.....	51	Síla starejch vín.....	140
Ňaf Ňaf.....	46	Tam v horách.....	58
Paněnka.....	89	Taši delé.....	132
Pocity.....	100	Tisíc mil.....	41
Podvod.....	136	Tmavomodrý svět.....	84
Poraněný koleno.....	56	Trampek.....	129
Potulní kejklři.....	77	Trh ve Scarborough.....	111
Pověste ho vejš.....	45	Trpasličí svatba.....	117
Pramínek vlasů.....	115	Tulácký ráno.....	119
Pravda a lež.....	31	Tři kříže.....	29
Prodáváč krás.....	23	Tři čuníci.....	91
Proměny.....	55	Ukolébavka.....	63
Písek.....	21	Už to nenapravím.....	121
Písen o trávě a noci.....	5	Vlaštovko, leť!.....	82
Píseň zhrzeného trampa ..	87	Vodník.....	32
Pěterburg.....	76	Vodácká holka.....	120
Přítel.....	74	Wattanay.....	60
Rosa na kolejích.....	109	Zabili, zabili.....	106
Rudý koncil.....	59	Zafúkané.....	36
Ryba.....	46	Zahrada ticha.....	24
Ráda se miluje.....	38	Zající.....	86
Rájem.....	49	Zatanči.....	122
Rána v trávě.....	118	Zatímco se koupeš.....	83
Řekni, kde ty kytky jsou ..	22	Zelený pláně.....	33
Sen.....	97	Zvonkoví lidé.....	110
Severní vítr.....	47	Zítřka ráno v pět.....	81
Skautská večerka.....	2	Život je jen náhoda.....	95
Skautské ideály.....	2	Žlutá střelka.....	4
Skautský budíček.....	2		
Slavíci z Madridu.....	125		
Slunce za hory.....	34		
Sluneční hrob.....	112		

JUNÁCKÁ HYMNA

1. Junáci, vzhůru, volá den!
Luh květem kývá orosen,
sluníčko blankytem pílí,
před námi pouť vede k cíli.
[: Junáci, vzhůru, volá den. :]
2. Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven, bud' připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den,
bud' připraven, bud' připraven!

(Další tři původní sloky hymny
se nezpívají.)



SKAUTSKÁ VEČERKA

1. Zapad' den, slunka svit,
vymizel z údolí, z temen hor,
odpočiň každý, kdos Boží tvor.
2. V lesa klín, padl stín,
hasne již vatry zář, Svatý mír,
kráčí z hor, usíná Boží tvor.

SKAUTSKÝ BUDÍČEK

Vstávej, vstávej, lenochu ospalý,
vstávej, vstávej, už volá den.

SKAUTSKÉ IDEÁLY

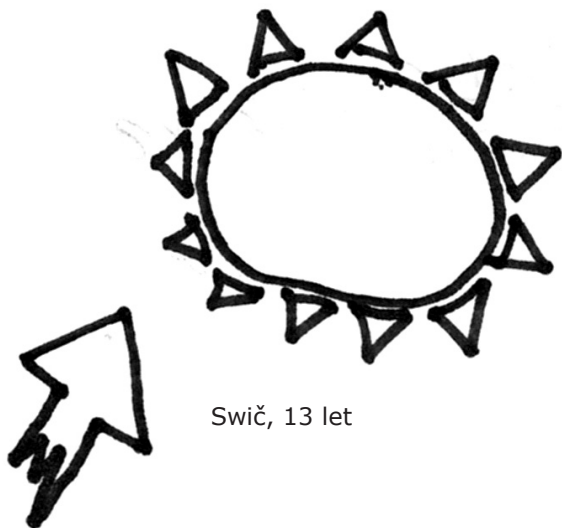
Skauské ideály spojují svět.

KUMBAYA

1. $\begin{array}{ccc} C & & F \quad C \\ \text{Kumbaya, my lord, Kumbaya,} & & \\ & & F \quad G7 \\ \text{Kumbaya, my lord, Kumbaya,} & & \\ C & & F \quad C \\ \text{Kumbaya, my lord, Kumbaya,} & & \\ F \quad C & G7 & C \\ \text{oh lord Kumbaya.} & & \end{array}$
2. Someone's crying lord Kumbaya (3x)
oh lord Kumbaya.
3. Someone's praying lord Kumbaya (3x)
oh lord Kumbaya.
4. Someone's singing lord Kumbaya (3x)
oh lord Kumbaya.
5. = 1.

ŽLUTÁ STŘELKA

^D Žlutá ^A střelka, padaradarimdim,
^D k slunci ^A vylétla, cingilingdumdam.
^D Příroda ^A zpívá, padaradarimdim,
^G pojd' si s námi ^A hrát,
^G vždyť ^D žlutou ^A barvu ^D tu má každý rád.



Swič, 13 let

PÍSEŇ O TRÁVĚ A NOCI

1. Kraj se za chvíli do tiché noci ponoří,
do tmy táborák po dlouhé noci zahoří,
ohó - už se rozlila zář,
ohó - plameny zlatí tvář.
2. Kolem stromy si píseň o jaru zpívají,
kamarádi mí do očí se mi dívají,
ohó - kytara temně zní,
ohó - zpíváme píseň s ní.
3. O trávě, která se nočním větříkem zakývá,
o měsíci, který na obloze už přibývá,
ohó - nepůjdeme ještě spát,
ohó - musíme noci dát.
4. Tu píseň o jaru, jak ji jen lesy zašumí,
tu píseň o mládí, kterou nikdo z nás neumí,
ohó - slunce už vychází,
ohó - jaro už přichází.

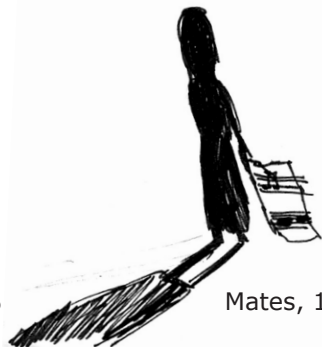
7 DOSTAVNÍKŮ

- Ami G
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Ami G
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
Ami G Ami
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díky,
F G Ami
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

G Ami
Rf. Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
G Ami
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
G Ami
heja heja hou, sám když večer stojím,
F G Ami
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy už dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už dlouhý deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

Rf. Heja heja hou ...



MÍLE

C F C Ami
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
C F G
jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
F G C
a já na všech s vámi stál.
C F C Ami
Proč ale blátem nás kázaly vést
C F G
a hlínou si třísnil šat.

F G C Ami
Rf. To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůhví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivejch blat. Rf.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranej pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát. Rf.

DIEGO

D Emi G D
Rf. Diego, don Diego, krásný koně máš.
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč.

1. Za to hříbě, don Diego,
tady nugety mý všechny máš.
Za to hříbě, don diego,
za tu malou bílou tvář.

Rf. Diego, ...

2. Pohled' do očí svému koni,
až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na tu bílou tvář.

A -> Rf. Diego, ...

B -> Recitativ:

Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl,
staříčkový don Diego,
co pro tebe to hříbě znamená.
Nevěděl jsem, že proběhlo štváno žárem i bouří
až k branám tvého ranče
s malým, živým uzlíčkem u sedla.



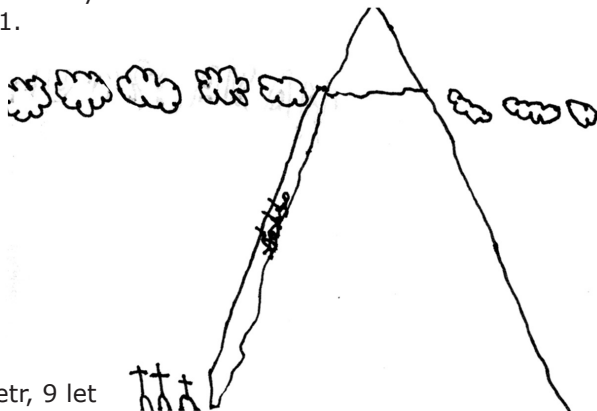
Vája, 9 let

HUASCARAN

1. ^DOd ^{Emi}horských ^Dpramenů ^{Emi}Huascarán ^D
^{Emi}největší ^Dz ^{Emi}kamenů ^Dna ^Dprsou mám,
^{Emi}pochází ^Dz ^{Emi}úbočí, ^Dkde ^Dzvoní ^Dcepín ^Dtvůj,
^{Emi}v ^Dslzách ^Dse ^Dnamočí, ^Daž ^Dse ^Dvrátíš ^Ddrahý ^Dmůj.
2. S odvahou zázraků neseš svůj kříž,
k stříbrným oblakům a ještě výš,
já jsem však zbabělá, ale žiju v obavách,
prosím tě, drahý můj, vrať se zpátky živ a zdráv.

Rec. V neděli 31. května večer postihlo jihoamerickou republiku Peru katastrofální zemětřesení, které si vyžádalo desetitisíce lidských životů. Mezi nimi zahynula také československá výprava horolezců, kteří se vydali pokořit nejvyšší horu peruánský And - Huascarán.

3. = 1.



BEDUÍN

- C Ami C Ami
1. Potkal v pusté poušti chudý beduín
G7 C Ami C Ami
karavanu bohatou.
C Ami C Ami
O dva doušky vody prosil pouště syn,
G7 C Ami C Ami
aby zhasil žízeň svou.

F
Nejdřív ukaž cestu k městu v poušti,
G
kde uzříme v dáli palem houští,
C Ami C Ami
pak ti vodu dáme, zvolal bohatýr,
G7 C Ami C Ami
starý Arab s tváří zlou.

- C F C
Rf. Daleká je tvoje cesta, karavano,
C F C Ami C Ami
sotva spatříš brány města zejtra ráno.

2. Potácí se pouští chudý beduín,
ani doušek vody nedostal.
Potácí se pouští jako bludný stín
a poušť svou píseň zpívá dál.

Karavana vstříc své zkáze jela,
nikdy žádné palmy neuzřela,
její kosti bílé sžírá slunka žár
a poušť svou píseň zpívá dál.



Mates, 17 let

DONEY GAL

1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
stádo mu zbloudilo bůhví kam.

Rf. Ať sníh či déšť padá tmou,
já a můj Doney Gal nesmíme snít,
stále dál cestou svou,
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíc mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

Rf. Ať sníh ...

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem a ne Doney Gal.

Rf. Ať sníh ...



JERRY VLČÁK

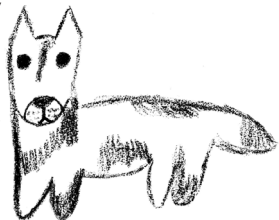
Ami

1. Na severu chajdu měl dřevěnou,

říkal, že je život samej bluf,

winchestrovka byla jeho ženou,

Jerry vlčák jeho věrný druh.



Ami

- Rf. Povídal ten starý lovec koží,

že se jeho zvěř málo množí,

a když večer u krbu se hřál,

Jerry vlčák u nohou mu stál.

Jerry, starý brachu, jsme tu stále sami,

nikdo nechce snášet tvrdý sever s námi,

až nás ruka tvrdá do propasti srazí,

nikdo nezapláče, že tu někdo schází.

2. Jednou jel do města na výměnu,
přivézt si zásoby a prach,
přivezl si s sebou mladou ženu,
poklad, na který poprvé sáh. Rf. (změny)

3. Jednou našel chajdu opuštěnou,
zmizel z jeho žití bílý květ
a tu, jež nazýval svoji ženou,
chaos světa zavolal zas zpět. Rf. (změny)

HACIENDA

C

1. Starou stezkou k rodným horám

mladý cowboy na svém koni^G jel,
zadumán opatě svíral,

na cestu si píseň^C pěl.

- Rf. Tam v dáli na horách

haciendu bílou mám,^G
ukrytou v zálesí,

které tak dobře znám.^{C F C}

V ta místa zalétá
moje mysl častokrát,
já vím, že se vrátím
na svůj ranč a jak rád.

2. Jak tak jede širou plání,
kde se v dáli černá les,
zazněl výstřel z nenadání,
mladý cowboy z koně kles.

- Rf. Tam v dáli ... (zpívá se ve 3. os.)

MARNOST

1. Když začla válka, kdekdo rukoval,
všichni až na jednoho, kterej se tý války bál.
[: Nechtěl jen to jediný, vraždit lidi nevinný,
sám před sebou by potom neobstál. :]
2. Nevím, jak se stalo, že přes to musel jít,
někdy znamená málo chtít a nebo nechtít.
[: A tak zblízka vidí krev, nářek žen a mužů řev,
a zas s tou válkou nechtěl dál nic mít. :]
3. Potom při útoku zasek se mu kvér,
lékař konstatoval trojitej průstřel.
[: Na to on řek, co má být, teď smím z války
odejít, já nejsem ten, co lidi vraždit chtěl. :]
4. A když přišel domů, začal písně psát,
chtěl pro výstrahu lidem něco dát.
[: I když zpíval jako bůh, pro lidi byl jenom vzduch,
mnohý z lidí má jen sebe asi rád. :]



ARMÍNA

- Ami E
1. Tam, kde řekla Nil se vlní, stojí palác tajuplný,
Ami
tisíc je tomu let. E
Faraón žil svému jménu, po boku měl krásnou
Ami
ženu, půvabnou jako květ.
E
Miloval ji celou duší jako mořský zjev,
Ami
když tu náhle v dáli slyší zpěv.

- E
Rf. Armíno má, světlem i tmou spěj v náruč mou,
Ami E
Armíno má, pro tebe jen je lásky sen,
Ami
Armíno má.

2. Uviděl tam ženu svoji, jak s otrokem v růžích
stojí, toho se nenadál.
Přiblížil se blíž a blíže, dýku mu v hrud' ťal
a ten umíraje zašeptal.

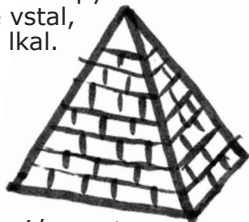
- Rf. Armíno má, ...

3. Druhého dne časně z rána dal faraón podle
práva vsadit ženu do jedné z pyramid.
A když měsíc na obloze vstal,
chodil kolem pyramid a lkal.

- Rf. Armíno má, ...



Faraon, 12 let



Bjéta, 14 let

LODIVOD

- C Ami
1. Soumrak se blíží, moře usíná
C Ami
a příboj tiše o útes zhasíná,
F G C
starýho Sama tíží mysl na příští den.
2. Opál slunce za obzor zapadá,
jen matka vlna na moři se zvedá,
starýho Sama tíží mysl na příští den.
- F C
Rf. Když se vracel k pobřeží,
F C
cítil se tak sláb,
F G F G
kormidlem vládl jen stěží
F G F C
a racek na stěžni se mu přestal smát.
3. Kdybych měl syna, neprodal bych loď,
k čemu bez lodi dobrej lodivod,
život je naplněn a tíží mysl dnes naposled.
4. Loučím se s mořem a i s oblouhou,
s ostrovy korálovými,
co bylo radostí, je jenom pouhým snem.
- Rf. Když se vracel ...
5. Až teprv ráno přišlo vidění,
na moře vyjedeš hned po setmění,
tam, kde ses narodil,
tam taky složíš hlavu svou.

ISLAND

- G Emi Hmi C G
1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,
Emi Hmi C H7
tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic.
Emi H7 Emi
Hřímá zemí fjordů severák,
C Ami H7
má země zpívá jako pták.
G Emi Hmi C G
Vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
2. Můj starý kompas na svou zem dávno už
zapomněl.
Jít za žlutou střelkou nikdy jsem v pravý čas
neuměl.
Když září na obloze velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues.
O zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a
lišejník.
3. Tam, kde můj otec míval dům z červených
borovic,
vítr už rozvál všechny dým ze starých voskovic.
O tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

KAPKAMI SI DĚŠŤ

1. Kapkami si děšť do plachet vozů zpívá,
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou,
každý muž otěže v rukou svírá,
dlouhou, dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.
Až tam za hory, tam za obzory,
nad nimiž mraky jdou,
tam skončí cestu svou, cestu tak tajemnou,
děšť si přestal svou píseň zpívat.

2. Zmodralo nebe, nad námi slunce svítí,
dešťové kapky se na plachtách vozů třpytí,
sombréra mužů na prudkém slunci žhnou,
[: dlouhou, dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou. :]



Přeslička

LAUDATO SII

Rf. Laudato sii, o mi signore (4x)

- C
1. Dík za všechno, co stvořils, pane,
Ami
dík za teplo, když slunce plane,
F
dík za hvězdy a vánek svěží,
G7
dík za vodu, za hudbu z věží.

Rf. Laudato sii ...

2. Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, kdy všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.

Rf. Laudato sii ...



SVÍČKA

- Emi C Emi
1. Svíčka zhasíná, když píšu vám černou tuší list,
 C Emi
modlitba má vás proklíná, to v něm smíte číst.

- Rf. C D
A v její mysli je pár vět o tom, že jste dívce
zkazil svět,
 G7 C G
ale to vás nešlechtí, pane šlechtici s krvavou
 C G C Emi
jizvou na líci posílám jen své pohrdání vám.

2. Ticho protíná jen dívčí pláč v jedné komnatě,
znavená záhy usínáš noc první v klášteře.

Rf.



Jirka, 10 let



Mefloun, 8 let

PÍSEK

- Ami D G E
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C G Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E Ami G C (E Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že neminiš mě vážně brát,
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou ...



ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

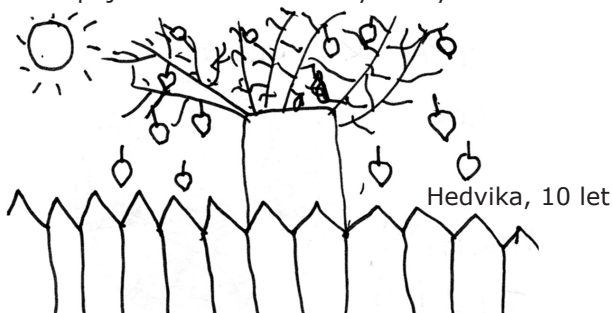
1. GEmiCD7
Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
GEmiCD7
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
GEmiCD7
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
CGCD7G
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?
Co tu kytek rozkvétá, od jara do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- 6.=1.

PRODAVAČ KRÁS

- C
1. V kapse neměl ani vindru,
Ami
vyjel sám a bez cylindru,
F C G
toulal se světem sám a sám.
C
Květinám i ptákům tykal,
Ami
na setkání jim všem říkal,
F C G
věřte mi, já se krásně mám.
- C G Ami F
Rf. Mně v hlavě neleží splátky ani daně,
C G C
já nikam neběžím, mám pořád čas.
G Ami F
Tak zkuste na chvíli nastavit dlaně,
C F C
ó, ó ... jsem prodavač krás.
2. Všude už ho lidé znali,
dveře před ním otvírali,
zvali ho, jenom ať jde dál,
ať si s nimi sedne k čaji,
že mu všechno, co chce dají,
ať jim jen povídá. Rf.
3. A tak dál ho vedla cesta,
vítala ho velká města,
viděl, co dosud nepoznal.
Láska byla jeho osud,
možná světem bloudí dosud
a možná dál říkává ... Rf.

ZAHRADA TICHÁ

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
C G D
zahradu zelenou všechno připomíná.
2. Jako dým závoje mlhou upředěných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
4. Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.
5. Kolik chceš, tolik máš, očí otevřených,
tam venku za branou, leží studený sníh.
6. Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.
7. Světlo připomíná rána slunečních dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.
8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.



BÍLÉ DŽÍPY

- C Dmi
1. Bílé džípy táhnou pouští, tou saharskou pustinou,
F C G C
legionář mlčky sedí a vzpomíná na milou.
Nikdo neví, co se stane, včera padl kamarád,
bílé džípy táhnou pouští, staň se, co se státi má.

- Ami
Rf. Afrika, Afrika, Afrika, Afrika,
C
nehostinná je to zem,
F C
nejeden tam z dobřejch chlapců
G C
zůstal snít svůj věčnej sen.

2. Taliáni útočili, jeden z džípů náhle vzplál,
legionář zůstal ležet, milá se ho nedočká.
Nikdo neví, kde tam leží, nikdo neví, kde má
hrob,
nikdo neví, proč tam zůstal legionář Willy Rob.
3. Na památku zůstal pomník, je to jako věčnej dík,
nad útesem vystaven je na památku bílej džíp.

MUSTANG

1. ^C Hlubokým ^F kaňonem ^C já denně ^{Ami} jezdím sám,
^F nezlobte se ^C prosím, ^G já důvod k tomu mám,
^C tam ^F vodí ^C bílej ^{Ami} mustang ^C svoje ^G stádo ^C pít,
^F tak ^C nezlobte se ^G prosím, ^C já ^C musím ^C za ním ^C jít.

Rf. ^F Jen ^C jedinej ^{Ami} takovej ^C tady ^{Ami} žije ^{Ami} v pustinách,
^F já ^C stokrát ^C za ním ^C jel ^C jsem
^G a on ^C mi ^C stokrát ^C plách.

2. Má stříbrolesklou hřívu a nozdry růžový
a bílej krk jak křídlo, kus kůry březový,
mít takovýho koně, hned v kraji pán bych byl,
ale on kdyby se dal chytit, on by hloupej byl.

Recitativ:

Já stokrát za ním jel jsem a možná ještě víc,
on v trysku hlavu sklání, jako by chtěl něco říct,
on v trysku hlavu sklonil, jak by se všemu jen smál
a pro tohle všechno mám toho koně strašně rád.

Rf. Jen jedinej ...

3. A kdybych snad ho někdy chytil,
nechám ho dál plánit se hnát,
tak nezlobte se prosím,
já mám toho koně strašně rád.

NESPLNĚNÝ SLIB

1. ^A Pokaždý, ^D když ^A zapálím ^E si cigaretu svou,
^A pokaždý ^D tu musím ^A myslet ^E na tu jedinou,
^D na tu, ^A co mě ^D nezná, ^A ale já stále čekám,
^D neboť ^A láska má mezi nezná.

2. Slunce vychází a modrou oblohou zas mráčky a
mraky jdou,
ale já jen sám tu stojím zas s tou cigaretou svou,
čekám na tu dívku, co měl jsem tolik rád,
ale přesto zůstává nedobytný hrad.

Rf. ^E Snad se [: vrátí :] přijde ^D znova k ohňům ^A spát,
^E řekne ^D dokuř [: mládí :] nám ^A nikdo nesmí brát.

^E Vem si ^D kytaru svou a ^A půjdem ven ^A Wilík, 12 let
^D k těm ^A rudým ohňům hrát,
jenom jedno si pamatuj,
^D naši ^A lásku nesmí nikdo znát.



3. Tak už to někdy bývá v našem světě, čert aby to vzal,
já o copánku oné dívky všem jsem povídal,
o rukou a tvářích, jenž jsem tolik znal,
svůj slib jsem nesplnil a osud mi ji vzal.

4. S kamarády u ohňů v osadě bílejch vran,
sedávám a zpívám její písničky, co znám,
s cigaretou svou jsem tady zůstal sám,
ptám se skal a stromů, zda ji přivolám.

STROM

- Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami G
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F G Ami
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A F#mi
Rf. A on tam stál a koukal do polí,
D E
byl jak král, sám v celém okolí,
A D
korunu měl, i když ne ze zlata,
A E A Ami
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít. Rf.
3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větví už snad ani nevnímal. Rf.
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze
hrál.

TŘI KŘÍŽE

- Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa „My Grave“
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.



- F C Ami
Rf. Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi C Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích, Ježíšek, 20 let
srdce-kámen a jméno Stan. Rf.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál. Rf.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...



Recitativ:

„Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
ať mi tedy Bůh odpustí ...“

Rf. ... a v něm, co jsem psal.

MAMUTÍ KŘIK

1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
a s ním vítr přines' mamuty,
jejich dusot už je slyšet z dálky,
bude jídlo na tuty.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaněj den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.

Rf: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule kašlu ti,
kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
přejíme se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou Istí my přemohli jsme zvíře
časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a jíme,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

PRAVDA A LEŽ

- Ami Dmi
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
E7 Ami
pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
A7 Dmi
v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
E7 Ami
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat.
G C
A Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
A7 Dmi
ze sna se culila, naivka důvěřivá,
Ami
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E7 Ami
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený.
Na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si jejím dezodorem,
peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podívala,
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila.
Pravda se smála, že na ní kameny házej,
vždyť Lež je to všechno a Lež taky mý šaty má,
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.

4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišli jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí.
Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce,
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež.
Často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkně, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty Lež.

VODNÍK

1. Šel jsem jednou sám lesní tišinou,
měsíc svítil na cestu mou,
když tu náhle zřím postavu malou.
2. Oči velký má a dlouhej nos,
kabát zelený, věčně mokrej šos,
v tom jsem pochopil, že to vodník byl.
3. Tak praví mi mužík zelený,
já mám doma, jó, tři ženy,
všechny chtějí dnes jít se mnou na ples.
4. Já nepůjdu, jó, na ten bál,
čert aby ty všechny ženský vzal,
já je dobře znám,
jó, já je znám.



Kopřiva, 12 let

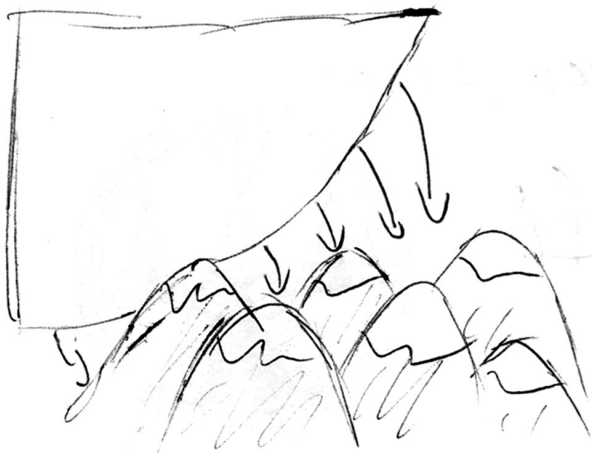
ZELENÝ PLÁNĚ

- Ami Dmi Ami E
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami Dmi C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád.
F G7 C A7
Čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G7 C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Ami Dmi Ami E Ami
Rád žiju na ní v tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prej k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám.
Sám z nenadání v tý pláni zelený.
- F G C
3. Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
4. Pak, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona šťastná se k spánku uloží,
sem do mejch dlaní v tý pláni zelený.

SLUNCE ZA HORY

Rf. ^CSlunce za hory ^Gzmizelo v ^{G7}dáli,
^Cutichli ^Gptáci, ^Cusíná ^Gháj,
sedíme spolu, šero nás ^{G7}halí (= žerou nás ^Chadi),
písničko, zazni, a hudbo, ^Chraj.

1. [: Vlevo a vpravo se kolíbáme,
vlevo a vpravo se kolíbej. :]
2. [: Dopředu - nazad se kolíbáme,
dopředu - nazad se kolíbej. :]
3. [: Nahoru - dolů se kolíbáme,
nahoru - dolů se kolíbej. :]
4. [: Vlevo a vpravo, dopředu - nazad,
nahoru - dolů se kolíbej. :]



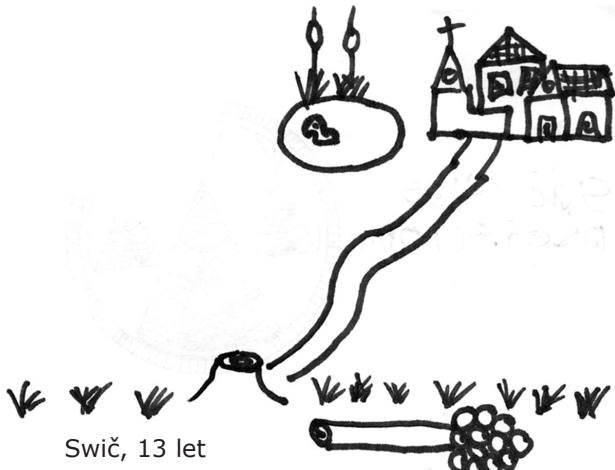
HVĚZDA NA VRBĚ

- Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraký,
G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C F C F
Rf. Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
Dmi Bb7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

Rf.



ZAFÚKANÉ

- Ami Aadd9 Ami Aadd9
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.
- Ami C G C
Rf: [: Zafúkané, zafúkané,
F C(Dmi) Dmi(E) E(Ami)
kolem mňa všeccko je zafúkané. :]
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár krokov mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.
- Rf: [: Ale (-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :]
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závejoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.
- Rf: [: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

NEVIDOMÁ DÍVKA

- G Ami G Ami
1. V zahradě za cihlovou zídou,
G Ami G Ami
popsanou v slavných výročích,
G Ami H Emi
sedává na podzim na trávě před besídkou
C D H
děvčátko s páskou na očích.
Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

C H
Rf: Prosím vás, jen na chvíli.
Emi Ami
Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Emi D7
tu nevidomou dívku,
Ami D7 H
prosím vás, nechte ji si hrát,
Ami Emi
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
C(D) D(H) H
jež nikdy neuvidí, až ji bude hrát.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

Rf.

Recitativ:

V zahradě za cihlovou zídkou,
popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích.

Rf.

3. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.

RÁDA SE MILUJE

Ami G C F E mi Ami
Rf: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
 G C F E mi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 Ami G C F E mi Ami
a Pámbu si do svýho notesu udělá jen další čárku.

Rf.

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

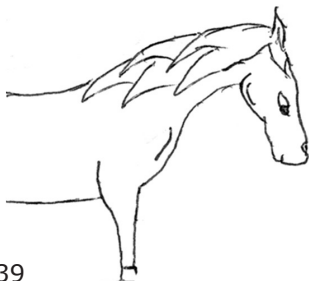
Rf.

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky
- snad její podoba příští.

Rf.

MILENCI V TEXASKÁCH

- D Hmi G Hmi A7
1. Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let
D Hmi G Hmi
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
G Emi F#mi G A7
Ten svět v nich ale viděl pásky a jak by mohl nevidět.
D Hmi G Hmi
Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
2. A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou, se spolu sešli
na trati.
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati
se neztratí, kéž na trati se neztratí.



KOLOVRÁTEK

1. F#mi7 C#mi7
Kolovrátek skřípe,
D A Hmi7 Amaj7 E
v starých trámech praská, a další vráska příběh vypráví.
F#mi7 C#mi7 D A
Je v něm smrt i láska, je v něm marná touha,
Hmi7 Amaj7 E
sám pomstít všechno zlo a bezpráví.

- Rf. Hmi7
Sám a sám, na stezkách srázných,
Amaj7 Hmi7
to chce víc než sílu, to chce lásku, lásku,
Amaj7 E
lásku velkou, lásku čistou, trápenou a prožitou,
F#mi7
takovou, co říká, proč jít dál.
Cmi7# D A Hmi7 Amaj7 E
naná ná na ná ná naná ná ná ná ná ná ná.

2. Kolovrátek zpívá
jednotvárnou píseň a tiše skrývá trpké přiznání.
Přes práh tiše vklouzla stará víra v kouzla,
že žádná střela lásku nezraní.

- Rf. Sám a sám, když kruh se denně úží,
to chce víc než kouzla,
to chce lásku,
lásku velkou, lásku čistou,
trápenou a prožitou,
takovou, co říká, proč jít dál.
naná

TISÍC MIL

1. C Ami
V nohách mám už tisíc mil,
 Dmi F
stopy dešť a vítr smyl
 Dmi G7 C
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
- R1. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.
- R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám nemění. R1.
4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům. R2.



JARO

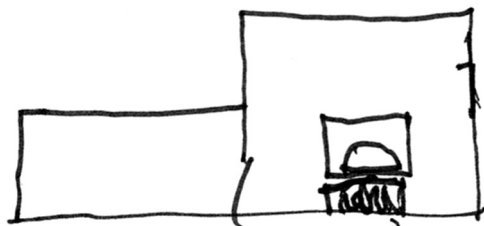


1. Ami C G Ami
My čekali jaro a zatím přišel mráz.
Ami C G Ami
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Ami C G Ami
Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
Ami C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G
do sýpek se raděj už nikdo nedívá.
C G
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíží.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz
a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláni si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem, krev nám
tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

DĚLÁNÍ

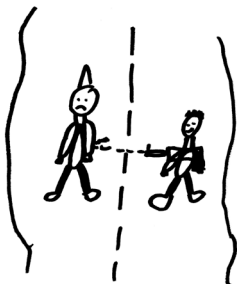
C F
Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
C F
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
Dmi G C Ami
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
F G C Ami
žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,
F G C
začni s tím hned teď.

F G C Ami
Dělání, dělání všechny smutky zahání.
F G C
Dělání, dělání je lék.
F G C Ami
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání.
F G C
Dělání, dělání je lék.



ČANG - ČANG - ČANG

1. Byl jeden Čang-Čang-Čang,
na hlavě punk-punk-punk,
nasedl na tank-tank
a vykrad bank-bank-bank.
2. Chytil ho pes-pes-pes,
chytil ho za účes,
ty kluku bez kapes,
ty patříš do Lobez.
3. Lobzy se zbořily,
Čang-Čang šel na Bory,
nakopal brambory
a zdrhnul za hory.
4. Chytli ho četníci,
proč jdeš po silnici,
patříš na střelnici,
sundej si čepici.
5. Četníci bum-bum-bum,
a Čang-Čang bzum-bzum-bzum,
už nezří rodný dům,
už stoupá k nebesům.



Chameleon, 8 let

6. Čang-Čanka plakala
a hrozně dupala
a zlostně prskala
a na hrob napsala:

Byl jeden Čang-Čang-Čang,
na hlavě napsala:

D
Doufám, že nespadneš shůry,
A7
lepší žít bez čínské stvůry!

POVĚSTE HO VEJŠ

- Rf1. Pověste ho vejš, ať se houpá,
C G
pověste ho vejš, ať má dost,
Dmi Ami
pověste ho vejš, ať se houpá,
G Ami
že tu byl nezvanej host.
1. Pověste ho, že byl jinej,
že tu s námi dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej,
a tak trochu dobrodruh.
2. Pověste ho za El Paso,
za snídani v trávě a lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
F E Ami
že měl country rád, že se uměl smát i vám.
- Rf2. Nad hlavou mi slunce pálí,
C G
Dmi C G
konec můj nic neoddálí,
C G
do svejch snů se dívám z dáli
Dmi E
a do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední.
3. Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.
- Rf2. Nad hlavou ...
Rf1. Pověste ho vejš ...



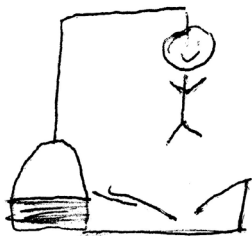
4. Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou,
a tak dělal spoustu chyb.



5. Pověste ho, že se koukal,
že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se usadil a pak se oženil a žil.

Rf2. Nad hlavou ...

Rf1. Pověste ho vejš...



Ufo, 12 let

GING GANG

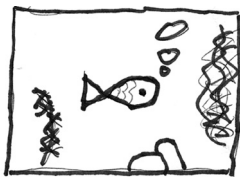
[: Ging gang gúly gúly gúly gúly,
uatša ging gang gú, ging gang gú:]
[: heila, heila šeila, heila šeila heila huú:]
Šály vály šály vály šály vály šály vály
umpa umpa umpa umpa ...

ŇAF ŇAF

[: Když jsi kamarád, tak pojď si s námi hrát:]
Když jsi kamarád, tak budeš rád,
že si s námi můžeš hrát,
že nás můžeš napodobovat.
(ňaf, ňaf; ňuf ňuf; haťa paťa; blé; cink; kuku; klap)

RYBA

Máma mi dala korunu, abych koupil rybu.
A já místo ryby ryby koupil velerybu.
Co dělá ryba? Ocasem hýbá! Proč? Proč?
Protože je ryba ryba.



Vája a Wilík,
9 a 12 let



SEVERNÍ VÍTR

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
hlava mně pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Rf. Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.



Rf.

RÁJEM

Rf. C F G7
Rájem jednou chtěl bych jít,
C F
chci se smát a být,
G7 C
tam, kde je můj pán.
Rájem zpěv až bude znít,
smím tolik lásky vzít,
kolik mám jí sám.

- F G7
1. Střípky božího království,
C
které na svět seslal Pán,
F G7 C
sbírat chci srdcem svým vychladlým.
F G7 C G7 F
Ráje až přijde čas, abych mohl snést
G7
tu krásu a ten žár, jímž je Bůh.

Rf. Rájem ...

2. Abych se učil žít, proto Pán mi život dal,
abych uměl mít rád, jak si přál,
když nebudu lásku mít, nedokážu žít,
snést krásu a ten žár, jímž je Bůh.

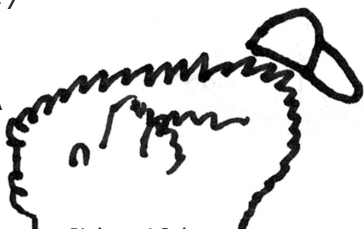
Rf. Rájem ...



Přeslička

KLOBOUK VE KŘOVÍ

1. A G7 A E+
Vítr vane pouští,
A G7 A
po písku žene klobouk,
Dmi E7 A
zahnal ho do houští,
Dmi E7 A E7
starý a černý klobouk.
2. Kdepak je ta hlava,
která klobouk nosila.
Byla černá či plavá?
Komu asi patřila?
3. C#mi D
Kdo to v poušti zmizel?
C#mi F#
Odkud šel a kam?
E D#dim
Jakou to měl svízel,
E F#dim Gdim E E+
že byl v poušti sám?
4. A F A E+
Jen zaváté stopy,
A F F#7
starý klobouk ve křoví,
Hmi E7 A
nikdo nic nepochopí,
Dmi F7 E7 A F A
nikdo se nic nedoví.



Jirka, 10 let

NÁUŠNICE Z TŘEŠNÍ

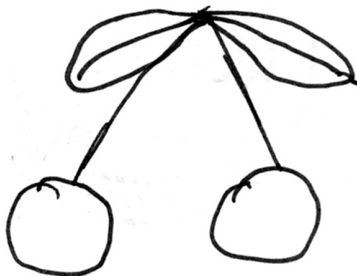
- C Ami G C
1. Teplo je, léto je, češu třešně vestoje,
F G C
moje srdce něco tuší.
Jakub je na stromě, mám dojem, že je do mě
zamilován až po uši.

Rf. Hodil mi náušnice z třešní, třešňové náušnice.
Náušnice z třešní nejhezčí v republice.
Náušnice z třešní jsou dárek od Jakuba.
Náušnice z třešní pusu nedal, je to Kuba.

2. Teplo je, léto je, češu třešně vestoje,
myslím přitom na Jakuba.
Je na něm nepěkné, že mi slovo neřekne,
že je trochu líná huba.

Rf.

3. Teplo je, léto je, češu třešně vestoje,
překrásný je ten den dnešní.
Já mám náušnice z třešní.
Překrásný je ten den dnešní.
Já mám náušnice z třešní.



MALÉ KOTĚ

- D Hmi Emi A7
1. Malé kotě mňau mňau,
D Hmi Emi A7
spalo v botě mňau mňau,
D Hmi Emi A7
nehas, co tě mňau mňau,
D G D G D
nepá, nepálí.
2. My jsme kotě mňau mňau,
spáti v botě mňau mňau,
po robotě mňau mňau,
necha-, nechali.
- A7 D
3. To, co kotě poví ti jedním pohledem,
A7 D A7
to my ani slovy povědět nesvedem.
Věř, že kotě mňau mňau,
co spí v botě mňau mňau,
to tě potě mňau mňau,
potě potěší.
- G D A7
|: Hoši a děvčata, pěstujte kořata,
D G D A7 D
Země je kulatá a místa je tu dost.
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebudte nevlídní, hned vás přejde zlost. :|
4. Malé kotě, ...

LACHTANI

C F C Ami G C
Rf. [: Lach, lach, lach, lach. :]

- C F C
1. Jedna lachtaní rodina,
Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a teď u kina Vesmír lachtají,
G C
lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: „Nebudem třít bídu“
Rf. Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

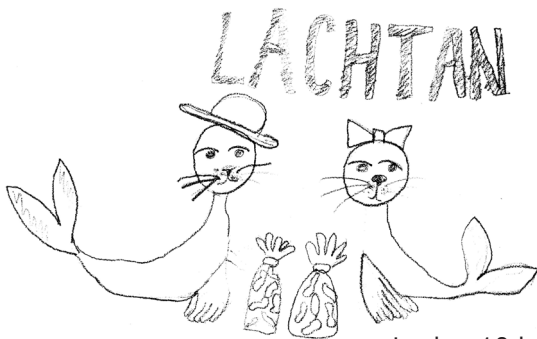
2. Na jižním pólu je nehezky,
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
Rf. pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

3. Táta lachtana vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla:
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?“
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídy po kině, jé.

Rf.

- C F C
4. Tahle lachtaní rodina G C
Ami od té doby nechodí už do kina, jé.

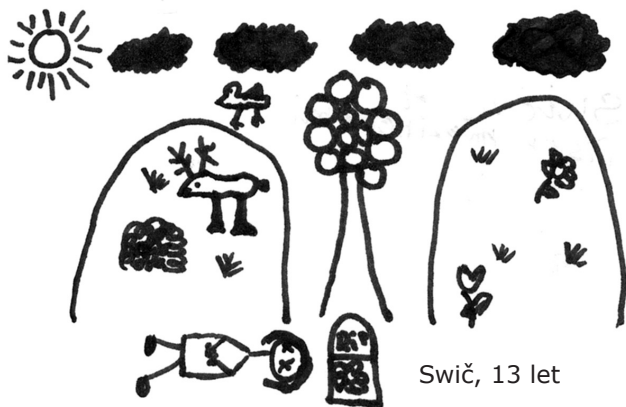
Rf.



Lucka, 10 let

MEZI HORAMI

- Dmi C Dmi C Dmi
1. [: Mezi horami lipka zelená :]
F C Dmi C Dmi
[: Zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa:]
2. Keď ho zabili, zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili.
3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný.
Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
4. Tu šla Anička plakat Janíčka,
hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička.



Swič, 13 let

PROMĚNY

- Ami G C
1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,
G C E7 Ami
nenosím ja tebe, nenesím v srdéčku.
G C G C Dmi E7 Ami
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš, má milá panenko,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú veverečku,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
4. A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.



5. A já sa udělám tú malú rybičku,
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.



7. A já sa udělám tú velikú vranú,
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu. Curie, 17 let
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,
a já budu lidem svítiti na nebi,
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.

PORANĚNÝ KOLENO

- Emi D
1. Poraněný koleno to místo jméno má,
Emi D
krví zpitá země, co tance duchů zná,
Emi D
bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,
C H7 Emi
země, která skrývá zlatej prach.

Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejších tváří, co prej dovedou žít,
s písmem svatým přes mrtvoly jít.

- Emi C G
Rf. Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,
Emi C Emi
zazní hlas, zazní hlas touhy mý.
Siouxové táhnou z rezervací zas, táhnou zas,
táhnou zas stateční.

2. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou, jak tenkrát před léty,
pošlapaný právo, kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.
Poraněný koleno, ať hoří oheň výš,
dětem týhle země, ať slunce vyjde blíž,
lásku kvete krajem a písně znějí dál,
tam, kde hrdý Sioux věčně stál. Rf.
3. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větru k nám Mannitou jde ven,
voják hlavu skloní a k nohám hodí zbraň,
pochozí, kdo splatil krutou daň.
Tři sta bojovníků tak jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek své země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtějí si taky hrát.

NA PORADNÍ SKÁLE

Ami

1. Tam nahoře na poradní skále

Dmi Ami

táborový oheň plápolá.

E

Ami

[:Kol něho na sta rudých tváří,

E

Ami

kol něho sedí dokola :]

2. Náčelní tiše hovoří,
rudí přivádějí bledou tvář.

[:Běloch u kůlu uhoří
dřív, než-li vyjde slunce zář :]

3. Běloch u kůlu stojí,
šípy kolem něho lítají.

[: V tom z lesa vybíhají bílí
a rudí k zemi padají :]

4. Tak zhynul Vinnetouův kmen,
u ohně se o něm vypráví.

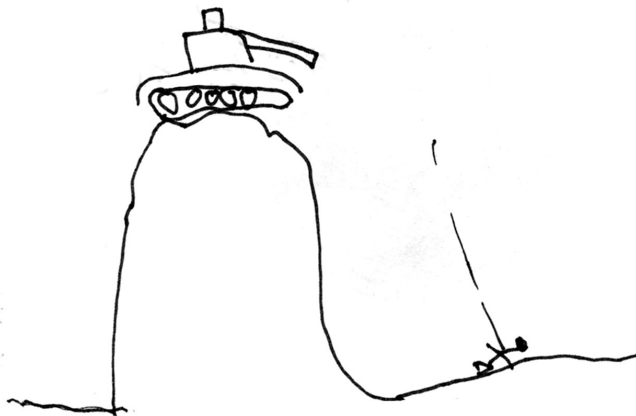
[:V údolí zbyly vzpomínky jen
a opuštěné wigwamy :]



Wilík, 12 let

TAM V HORÁCH

1. Tam v horách nad strží, Ami
kde nikdy nemlží, G
tam věčný oheň plá, F
tam není zima zlá. C
2. Tam sídlí indián,
všech dávných stepí pán,
co toužil volnost mít,
neváhal se pro ni bít.
Čas letí staletím
a oheň praská dál,
dost možná je to tím,
že v knihách pan May psal.
3. Kde sídlí indián,
tam šípům směr je dán,
směr hlídá Vinnetou,
bdí nad ním Mannitou.



RUDÝ KONCIL

Ami

1. Na severním nebi hvězdy mihotavě září,
ve velikým council-wigwam na sta rudých tváří,
Dmi Ami E Ami
praská oheň poradní, dýmem chví se chřípí,
Dmi Ami E Ami
z lesa ku obloze ční řada bílých tee-pee.

Ami

- Rf. Ua, ua, gyče mannitou náš!
Zamodralé páry nad jezerem,
nenávratné jak ta touha daleká.
Rudou hlavu s orlím pérem,
E Ami
nebezpečí neleká.
2. Šakalové na préríi pějí píseň tesknou,
žluté hvězdy v temné noci studeně se lesknou,
seminolští rekové na cestu se strojí,
proti bílým vetřelcům k poslednímu boji. Rf.
 3. Zář sluneční strmé kopce osvětila zlatě,
nebes výheň vtéká slavně do jezerní slatě,
vztekem chví se údolí, padl výstřel prvý,
na sta rudých jinochů zalilo se krví. Rf.
 4. Na Floridě vlaje zpupně jenom vlajka bílá,
na dně roklin křečovitě hyne rudá síla,
zdeptána je svoboda, vyvrácen je totem,
rudá hlava smrtelným pokryla se potem. Rf.



Kopřiva, 12 let

WATTANAY

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Rf. Ó Wattanay, ó Wattanay, ó Wattanay,
Kiokena, Kiokena.

Rf. Ó Wattanay ...

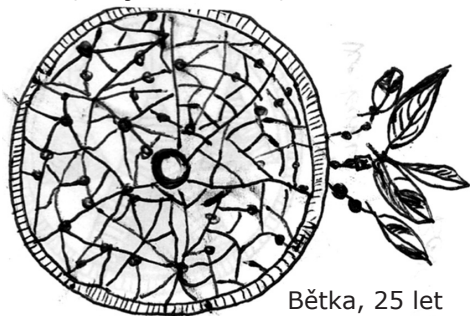
2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už usíná, usíná.

Rf. Ó Wattanay ...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Rf. Ó Wattanay ...

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k sobě nes, až do léta ti odlétá.



SPINKEJ

1. ^C Už se končí den, ^F už je čas k spánku,
^C sny se barví ^F do červánků,
^C ^{Ami} ^G hled' už lampář světla rozsvěcí.
Tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata dávno vrní za pecí.

Rf. ^C Tak spinkej, ^F ať ve tvých snech,
^C ^F růže květou, voní mech,
^C ^{Dmi} ^G princeznu si Honza bude brát.
Až půlnoc prostře síť,
na vlásky políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový.
Až se usměje, tak na chvilinku,
v očích si mu všimni, synku,
snad budeš jednou taky takový.

Rf. Tak spinkej ...



BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

- Rf. Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lhát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Rf.



UKOLÉBAVKA

- C Ami
1. Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
Dmi G7
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
C Ami
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Dmi G7
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
C Ami Emi Ami
na na na ...,
Dmi G7
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

- C F C F C
Rf. Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C F C G C
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
C G C G C
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
F C G C
zítra, dřív než slunce začne hrát, dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach,
srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah,
když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

Rf. + a spát, a spát ...

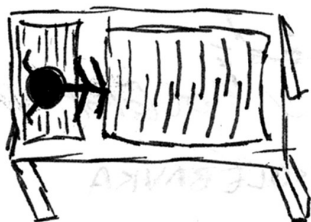
MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

- D A
1. Slunce šlo spát
Hmi A
za hromádku klád,
D G A A7
na nebi hvězdy klíčí.
D A Hmi A
Už nepracuj, mravenečku můj,
D G A D
schovej se do jehličí.

- Rf. Máš nožičky uběhané,
D Emi F#mi A
den byl tak těžký.
D Emi F#mi G
Pojď, lůžko máš odestlané
D G D
v plátku od macešky.

2. Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Rf. Máš nožičky ...



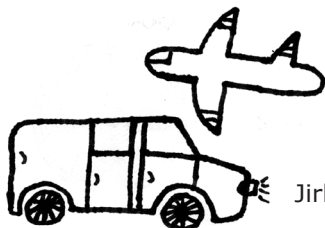
HRAČKY

1. ^C Sluníčko ^F šlo ^C za hory ^F spát,
^F končí ^C den a večer ^C k nám ^F vpad,
^F už ^C stmívá, ^F se ^C stmívá.
^F I pak ^C král a Honza ^F už ^C spí,
^F do tvých ^C snů ^F tě ^C doprovodí,
^F když ^C stmívá, ^F se ^C stmívá.

Tak zavři očička svý, i tvoje hračky šly spát,
podívej táta už spí, zítra si zas budem hrát,
^F až ráno, ^C až ráno, až vzbudí tě zpěv ptáků.

2. Paní tma, vládkyně noci,
opouští svý žezlo moci,
když svítá, už svítá.
Komorná princeznu strojí,
princ vyhrál nad drakem v boji,
když svítá, teď svítá.

Sluníčko svítí, vyskoč a tátu probudit běž,
tak třeba káču roztoč, z kostek si postavte věž,
je ráno, je ráno a slyšet je zpěv ptáků.



KARAVANA MRAKŮ

- C Ami
1. Slunce je zlatou skobou na obloze přibitý,
F G C G7
pod sluncem sedlo kožený,
C Ami
pod sedlem kůň pod koněm moje boty rozbitý
F G C
a starý ruce sedřený.

- C7 F G Ami
Rf. Dopředu jít s tou karavanou mraků,
F G Ami
schovat svou pleš pod stětson dřavý,
Dmi G7 Ami Dmi
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Ami E Ami
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

- Rf. V městě je rád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hrát, že nejseš na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje nohy rozbitý
a starý ruce sedřený.

- Rf. Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

ANDĚL

- G Emi G D7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
G Emi G D7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
G Emi G D7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G Emi G D7
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- G Emi G D7
Rf. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G Emi G D7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G Emi D7 G Emi D7 G
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat. Rf.
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy. Rf.



Zelí, 22 let

MORITURI TE SALUTANT

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
C Dmi G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C E
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Emi Ami
a pírká touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- Rf. Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.
Ami
Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Ami G7
Seržante, mávnou, a budem zasvěceni!
C E
Morituri te salutant! Morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.
[: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.
[: Rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]



Curie, 17 let

Rf.

BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

- Emi G
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
D H7
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
C H
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
bud' se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi
Rf. Prší a venku se setmělo,
Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi
tato noc nebude krátká,
Emi Hmi C Emi
beránka vlku se zachtělo,
C Emi H
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

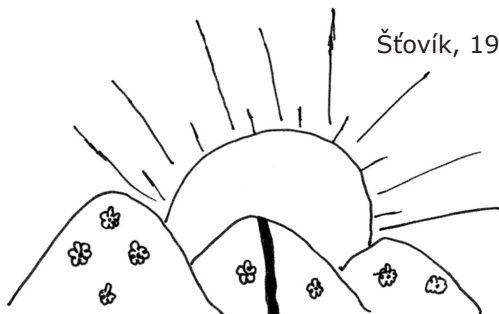
Rf. Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
C Emi C Emi C Emi C Emi
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

MODLITBA PRO MARTU

D Emi F#mi G F#mi Emi D
Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
Emi D Emi
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
F#mi G A A7 C A7
ty ať pominou, ať už pominou.
D Emi F#mi
Teď, když tvá ztracená vláda věcí tvých
G D A7 D
zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí.
C D G
Z oblohy mrak zvolna odplouvá
C D Hmi
a každý sklízí setbu svou.
G#dim Ami
Modlitba má, ta ať promlouvá k srdcím,
F E7 A Hmi Emi A7
která zloby čas nespálil jak květy mráz, jak mráz.

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty ať pominou, ať už pominou.
Teď, když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí.

Šťovík, 19 let



DARMODĚJ

1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily,
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Dmi Emi C G Ami F D#dim E7 Ami Emi C G Ami F
F#dim E7
Rf. Na na na ...

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad
a on se otočil a oči plné vran
a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě
a já jsem náhle věděl: ano, to je Darmoděj, můj
Darmoděj.

Rf. Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl: ano - já jsem on, já jsem ...

Rf. Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.



Mates, 17 let

DOKUD SE ZPÍVÁ

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G7
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G7
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]



JEŠTĚ MI SCHÁZÍŠ

1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
náš nový běhoun v síni.

- Rf. Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
že nepřicházíš, že nepřijdeš,
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,
že prostě jinde s jiným jseš,
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

Ami Ami/G F Ami Ami/G F

2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

Rf.

PŘÍTEL

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Hmi vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.

2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
a nebo rovnou hned.

Rf. Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.

4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'as.

Rf. ... peru se teď sám.

5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.

Rf. ... zpívám tu teď sám.

7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.

Rf. ... jsem tady sám.

PĚTERBURG

Ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,
F E Ami
padá na mě žal,
Ami F
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba,
E Ami
kterou jsem mu dal.

C

Dmi E7

- Rf. [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F F#dim H7 E7
nad sklenkou vodky hrají si s revolverem,
Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu,
F E Ami
čert aby to spral. :]

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

- Rf. [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou
s dírou ve spánku. :]



POTULNÍ KEJKLÍŘI

- Ami Emi/G Ami Emi/G
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami Emi/G Ami Emi/G
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C G
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G7 C E
životem malinko unaveni,
Ami Emi/G Ami Emi/G
potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami Emi/G Ami Emi/G
Rf. [:Kejklíři, kejklíři jdou. :]

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

Rf.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

- Ami C G C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi Ami
vypadal jsem jako blbec,
E F G C G
jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,
Ami E Ami
jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večeři ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Srámku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

DIVOKÉ KONĚ

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Dmi Ami Dmi Ami Ddim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébła trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet,
nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]

Já viděl divoké koně ..



KOMETA

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

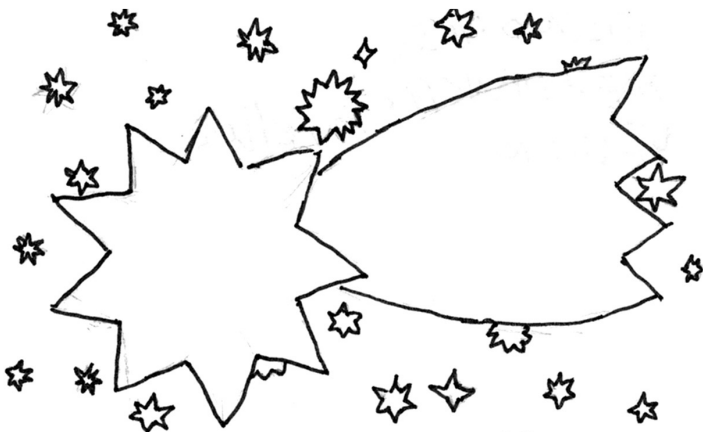
Dmi

- Rf. O vodě, o travě, o lese,
G7 C E
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Rf. Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až přistě přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- Rf. O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...



ZÍTRA RÁNO V PĚT

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

VLAŠTOVKO, LET'!

- C Ami
1. Vlačťovko, leť, přeř Čínskou zed',
F7maj G
přeř písek pouřě Gobi,
C Ami
oblétni zem, přileť až sem,
F7maj G
jen ať se císař zlobí.
Emi Ami
Dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F7maj G7 C
vlašťovko, leť, nář, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříř nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlašťovko, leť, nář, chudé, veď.
3. Vlačťovko, leť, rychle a teď,
nesu tři zlaté groře,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světłonoře.
Až budeř unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlašťovko, leť, nář, chudé, veď,
Ami
vlašťovko, leť, nář, chudé, veď,
C
vlašťovko, leť, ...

ZATÍMCO SE KOUPEŠ

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
na největší loupež ve mně se strádá,
tak, jako se dáváš vodě,
vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

Rf. Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné,
ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvalu.

Rf.

TMAVOMODRÝ SVĚT



D B D B D A7
Netoliko, že je tma, já ji nevidím.
D B D A7 D
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím.
B D
Vidím jenom to, že nevidím nic,
B E E7 A7
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc.
D B E A7
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím.
D B
Tak kam se poděl můj doposud dokonalý zrak?
D
Na všem leží neproniknutelně modrý mrak,
B A7 D A7
tmavomodrý mrak.
D B
Sám nevím ani, kudy jítí mám a kam,
D
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám,
B A7 D
to je právě klam.
B D
Nemám hlad, tak co mi naplat, že mi chutná.
E E7 Gmi6 D#dim A7
Co naplat, že ač nemám hlad, duše smutná.
D B
Pět neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
D B A7 D
melancholicky jsem pozoroval svět, tmavomodrý svět.

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA

- D Emi A D
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A D
 žije tam Eskymačka s Eskymákem,
D Emi G D
[: my bychom umrzli, jim není zima,
 Emi A D
 snídají nanuky a eskyma. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
 půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
 půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
 hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
 neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
 zaklepe na na iglů hlavní medvěd:
[: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
 Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
 psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé iglů,
 neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
 srandu si dělají z teploměrů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
 neboť jsou doma a mezi svýma. :]



Faraon, 12 let

ZAJÍCI

G C G
1. Podzimní bílá mlha válí se na mechu,
Ami7 D G
myslivci vstali už ráno,
G C G
zajíci vylezli a nechce se jim z pelechu,
Ami7 D G
neboť se chtějí dožít vánoc.

G D
Rf. Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
C G
po poli kráčejí střelci,

D C G
[: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
Ami7 D G G D C G
o tom, že malí budou velcí. :] Pá padadá...

2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.

Rf.

3. Už volá hlavní zajíc: „Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!“

Ami7 D G
Rf. + že malí budou jednou velcí ...



PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
hóhóhó, a neznám písně z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každéj ví,
hóhóhó, jen ať to každéj ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
hóhóhó, ten frajer libový.

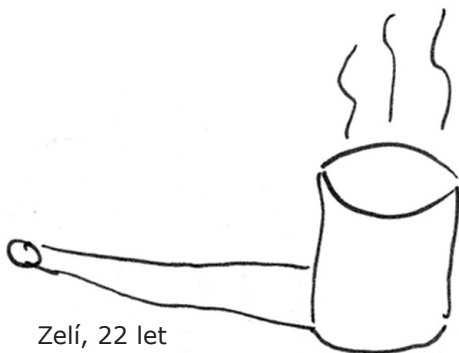
Rf. Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
já mám rád jazz (folk)- rock,
chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
to prý jsem cvok,
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
jsem říkal: „Bane, pane,”
já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
tak v autokempu.

3. A povídal mi frajer Joe: „Jen žádný legrácky,
hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
hóhóhó, čestný čundrácký.”

4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
hóhóhó, akordy na Vlajku. Rf.
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý „nevadí a zase bude líp,“
hóhóhó, „a zase bude líp.“

G C

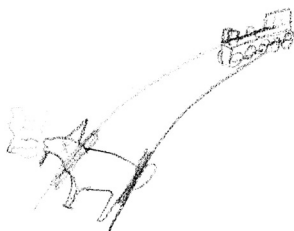
Rf. + v tempu.



Zelí, 22 let

KOZEL

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval „jéjé“,
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
„to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.



Chroust, 13 let

PANENKA

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.
- Rf. Otevři oči, ty uspěchaná, dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
- Rf.

HLÍDAČ KRAV

D G A D

Pam padadadam.....

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

„Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A D
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,”

G A D
já jim ale na to řek’: „Chci být hlídačem krav.”

D

Rf. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,

G A D
od rána po celý den zpívat si jen,

G A D
zpívat si: pam pam pam padadadam ...

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Rf.

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

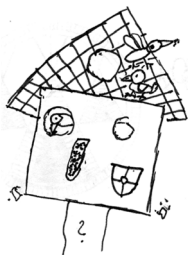
Rf.

TŘI ČUNÍCI

- C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
ťápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G7
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G7 Chroust, 13 let
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...



HOLUBÍ DŮM



Šeřík, 11 let

- Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
 1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
 G Fmaj7 Emi7 Ami
 stával v údolí mém starý dům.
 C G C G C
 Ptáků houf zaléтал ke krovům,
 Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
 měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
 mávání perutí víří prach.
 Ptáci krouží a neznají strach,
 měl jsem rád starý dům, jeho práh.

- Dmi G C Ami
 Rf. Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
 Dmi G C A7
 míval stáj roubenou, bílý štít.
 Dmi G C Ami
 Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
 Dmi Emi Ami
 vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
 bláhový, kdo hledá tenhle dům.
 Odrůstáš chlapeckým střevícům,
 neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
 nepojíš cukrových v homolích.
 Můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatříš ztracené údolí.

Rf.

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
 stával v údolí mém starý dům ...

DAVID A GOLIÁŠ

G Emi C D7 G Emi C D7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
G E Ami D7 G F#7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Hmi E F#7 Hmi E F#7
Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
D Hmi Emi A7 D D7
Klidně sedíme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.
G Ami D7
Samuelova kniha nám povídá,
G Ami D7
jak na žida přišla veliká bída,
G Emi C Cmi
jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní.
G D#7 D7
Až potkali Davida.
G Ami D7
David šel do války volky, nevolky,
G Ami D7
z velké dálky nesl bratrům homolky.
G Emi
V pochodu se cvičil v hodu,
C Cmi G D7 G
dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.
D# G A7
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
D7 H7 Ami7 D7
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
G Ami D
Když mu ale obr plivnul do očí,
G Ami D7
David se otočí, prakem zatočí.
G Emi C Cmi
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž.
G A7 D7 G
A jakej byl Go - li - áš.

EZOP A BRABENEC

C Emi Ami Ami7 F G7 C
Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
Emi Ami Ami7 F G7 A7
potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dmi E Dmi D7 G7
Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C Emi Ami Ami7 F G Dmi G7
čemu že se na trávě v lese právě řehtá?

C G7 C B A7
Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám,
D7 As7 G7 C D7 Dmi7 G7
chechtám, když pupenec kyselinou leptám.

C G7 C B A7
Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá,
D7 As7 G7 C Dmi G7 C
neptá, pozře mne, ať se chechtám, nechechtám.

As Es7 As Es7
Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G D7 Dmi G7
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.

C G7 C B A7
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej,
D7 Ab7 G7 C
chechtej a na svou bídu si nezareptej!



Ježíšek, 20 let

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

G B7 G
Proč se mi každou noc o tom jen zdá,
E A7
o tom jen zdá, jak v mém životě
G D7 G A7 Ami D7
vyšla má tak šťastná a krásná hvězda.
G B7 G
Proč se mi každou noc o tom jen zdá,
E A7
že ta hvězda mi dá to štěstí,
G D7 G
o němž se mi ve dne nezdá.
Hmi F# Hmi E7
Zdání klame, mimoto každý sen,
D G#dim A7
který v noci míváme,
A7 D C D7 D7+
zažene příští den.

G C7
Život je jen náhoda,
G G7
jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi
život plyne jak voda
G D7 G D7
a smrt je jako moře.
G C7
Každý k moři dopluje,
G G7
někdo dříve a někdo později,

C Cmi
kdo v životě miluje,
G D7 G G7
ať neztrácí naději.

C G
Až uvidí v životě zázraky,
C G
které jenom láska umí,
A7
zlaté ryby vyletí nad mraky,
D D7
pak porozumí.
G C7
Že je život jak voda,
G G7
kterou láska ve víno promění,
C Cmi
láska že je náhoda
G D7 G
a bez ní štěstí není.

A TĚ REHRADICE

- Ami G C
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
D Emi Ami D7 G
teče tam voděnka dole po dědině,
Dmi Emi Ami
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz mně, má milá, proč tvý voči pláčó,
tak smutně, žalostně.
3. Pláčó, one pláčó, šohajó vo tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.
4. Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
musijó zaplákat šohajovi kvůli,
šohajovi kvůli.
- 5.=1.

SEN

1. Stíny dnů a snů se k obratníku stáčí,
ruce snů černejch se snaží zakrýt oči,
světlo tvý prozradí, proč já vím,
s novým dnem, že se zas navrátí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme,
stíny tvý duše rozplynou se v šeru,
ve vlnách opouští, po hladinách mizí
a měsíc nový stíny vyplaší.

Rf. Proud motýlů unáší strach,
na listy sedá hvězdnej prach,
proletí ohněm a mizí stále dál,
neslyšný kroky stepujou,
v nebeském rytmu swingujou,
že se ráno, že se ráno vytratí.



Mefloun, 11 let

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí,
nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy,
všechno ví, z povzdálí vedou naše kroky
a měsíc nový stíny vyplaší. Rf.

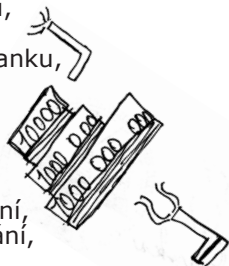
AMERIKA

- G D Ami
1. Nandej mi do hlavy tvý brouky
Ami G
A Bůh nám seber beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi teď za to vynadej
Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť
G D Ami
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
Ami C G
Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pa
Hmi Emi G
|:pa pa pa pa pa pa pa pa :|
2. Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká... pa pa pa pa
pa pa pa pa
3. Na obloze křídla těžnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká... pa pa pa pa
pa pa pa pa

BANKA

1. Ze starejch časáků a fotek zažloutlejch
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejch.
Gangster má na kahánku, když kouří mariánku,
miluje Paula Anku, je velkej lump.
Tuctovej ksicht a přece je to vlekej šéf,
na pátý avenue se třese každej sejf,
nádobí vycíděný, heroin a krásný ženy,
dolary upocený nejsou náš job.

- Rf. Jedeme vyloupit velikánskou banku,
ve vokýnku kulomet a 200 litrů v tanku,
ukradneme mraky dolarů,
sejdeme se večer u baru
a tam je prochlastáme.
Zastřelíme poldu, co tu banku chrání,
naší velký loupeži už nikdo nezabrání,
soustředíme všechno úsilí,
poldové už shání posily
a my je zastřelíme.



Vája, 9 let

2. Zasunem kolťáky do pouzder pod paží,
promážem mechanismy zbraní trofejních,
naskáčem do chryslerů, kašleme na aféru,
rozdělíme si sféru vocad' až tam.
Bezdýmej prach a prvotřídní autáky,
falešný dolary a whisky hektáky,
mafie naše máma, decentně hejbe s náma,
you are my sugar, baby, make love get back. Rf.

POCITY

1. ^D Z posledních ^A pocitů
^{Hmi} poskládám ještě ^G jednou úžasnou chvíli.
^D Je to tím, že jsi tu, ^A
^{Hmi} možná tím, že kdysi jsme byly, ^G
^D ty a já, my dva, dvě nahý těla. ^A
^{Hmi} Tak neříkej, že jinak si to chtěla. ^G
^D Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic. ^A ^{Hmi} ^G
2. Stala ses do noci
 z ničeho nic moje platonická láska.
 Unaven bezmocí,
 usínám vedle tebe, něco ve mně praská.
 A ranní probuzení a slova o štěstí,
 neboj se to nic není.
 Pohled na okouzlení
 a prázdný náměstí na znamení.
- Rf. ^D Jenže Ty neslyšíš, ^A jenže ty neposloucháš, ^{Hmi} ^G
^D snad ani nevidíš ^A nebo spíš nechceš vidět. ^{Hmi} ^G
^D A druhejm závidíš ^A a v očích kapky slany vody. ^{Hmi} ^G
^D Zkus změnu, uvidíš, ^A a vítej do svobody. ^{Hmi} ^G
3. Jsi anděl, netušíš.
 Anděl, co ze strachu mu utrhli křídla.
 A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
 Říkej si o mně co chceš,
 já jsem byl odjakživa blázen.
 Nevím, co nechápeš,
 ale vrať se na zem.
- Rf.
 4.=1.

MARIE

1. Je den, tak pojd', Marie, ven,
budeme žít, házet šutry do oken.
Je dva necháme doma trucovat,
když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine,
tak, Marie, co ti je?
2. Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty v žití obracet.
Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet,
jak se ti bortí svět.
- Marie, kdo přežívá, nežije, tak á-dy-jé.
Marie, už zase máš tulení sklony jako loni.
Slyším kostelní zvony znít a to mě zabije
a to mě zabije a to mě zabije, jistojistě.

C E F G
 Rf. Já mám, Marie, rád, když má moje bytí spád.
 C E
 Býti věčně na cestách
 F G C
 a k ránu spícím plícím život vdechovat.
 E
 Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
 F G
 nechtěj mě milovat.
 Já mám, Marie, rád, když má moje bytí spád.
 Býti věčně na cestách
 a k ránu spícím plícím život vdechovat.

3. Copak nemůže být mezi ženou a mužem
 přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
 Prostě jen prosté spříznění duší,
 aniž by kdokoli cokoli tušil. Na na na...

Rf.



Baletka, 11 let

JEŘABINY

- Ami D E7
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Ami
zahynul motýl mezi karabinami,
F C G
zástupce pro tyl šlápl na bělásku,
Dmi Ami C E7
zahynul motýl jako naše láska,
Ami Dmi E7 Ami
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

NEKLID

1. G H Emi
 Děšť smývá barvu z plakátu na staré zdi,
C G H Emi C
 co vede od tvého domu až do Klimentský.
G H Emi
 Na rohu ulice, postarší prodejce knih,
C
 už dlouho nepřišel jediný zákazník,
G H Emi C
 kouří - přes zákaz na dveřích.
G H Emi
 Pošťák je floutek a čte vzkazy na pohlednicích,
C G
 v divadle loutek dnes hrají ochotníci.
H Emi
 Jediná láska jejich života – visí.

G H Emi
 Rf: Zatímco ty ležíš ve vaně a snažíš se zastavit krev,
C G
 teče ti po rukou a zasychá na šatech,
H Emi
 svázané zápěstí páskou na koberce
C G H Emi C
 a malí kluci kreslí na sklo kosočtverce.
G H Emi C
 Když z těla vyprchá život, stydne.
G H Emi
 Když z těla vyprchá život, je klidné.

2. Národní třídu zas ovlád slepý harmonikář
a jeho věčně spící pes a starý taxikář,
kterému vadí - mládí.
Přes všechny prosby déšť doposud neustal,
v průchodu políbil Jan ženu na ústa,
bylo to poprvé, co cítil lásku,
i ona následné doteky zpoplatní,
obnos ať dorazí na účet do dvou dní,
pak oba splynem - s plynem.

G H Emi C
Rf. + Klidné, klidné, klidné,
 klidné, klidné, klidné,
 klidné, klidné, klidné,
 klidné, klidné, klid NE.



Bětko, 25 let

DO VĚŽÍ

C

2. Prozrad' mi, můj pane ctihodný,
proč je tvůj hrad k lásce nevhodný,
a kam skrývá vyznání,
kdo se lásce nebrání.

G7

3. Prozrad' mi, můj pane šlechtný,
kudy vedou dveře záletný,
kde se schází potají,
ti, co láskou roztají.

4. Já ti za to potom prozradím,
jak se struny v ženě naladí,
za to chtěl bych pouze znát,
kam se skrývá, kdo má rád.

Rf.

HOJA HOJ

1. Chceš-li na světě býti převesel,
zvol si nejlepší ze všech řemesel.

2. Chceš-li okouzlit dívku nevinnou,
staň se vojákem, staň se hrdinou.

Rf. Hoja hoj, hoja hoj, v králi máme zastání.
Hoja hoj, hoja hoj, bůh nás zachrání.
Hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty.
Hoja hoj, hoja hoj, holky vokatý.

3. Rány na buben máš-li ve vínku,
nesmíš zaváhat ani vteřinku.

4. Sláva až přilbu tvou pozlatí,
stal ses mužem tím, co se neztratí.

ZABILI, ZABILI

- C F Dmi F C
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
C F Dmi F C
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F
Rf. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C G
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
C G C
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Rf.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

Rf.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

LÁSKO MÁ, JÁ STŮŇU

- Ami Emi D E Ami
1. Ač mám spánek bezesný, mně včera sen se zdál,
Ami Emi D E F
i když dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král.

Č G Dmi Ami
Rf. Řekl: „Lásko má, já stůňu, svoji pýchu já jen hrál,
C F C G E
kvůli vám se vzdávám trůnu, klenotů i katedrál.“

2. Den mám jindy poklidný, dnes nevím kudy kam,
trápí mě sen ošidný a trápí mě král sám.

Rf. Řekl: „Lásko má...”

STÍN KATEDRÁL

- A D A G D E
1. Stín katedrál, půl nebe bůhví s čím, já já,
A D A H E
svůj ideál, sen co si dávám zdát.
Z úsměvů šál, dům nebo básní rým, já já, já,
co ti dál mám, řekni, dárkem dát.

- C D G D
Rf. Přej si, co chceš, zlatý důl nebo věž,
C D G
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť,
C D G D
ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž,
C D E H7 E
hudbu sfér jenom ber, se mnou též, já já.

- A D A G D E
2. Můj ideál, víš to, co já mám rád, já já,
A D A H D E A
stín katedrál, sen, co si k ránu dávám zdát.

3. A D A G D E
A D A H D E A
A ááá...

Rf.

3. Můj ideál, víš to, co já mám rád, já já,
stín katedrál, sen, co si k ránu dávám zdát.

D E A
Sen, co se nám bude zdát. 2x

ROSA NA KOLEJÍCH

C F6 F#6 G6 C Cmaj C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C Cmaj C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 C
Rf. Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Rf. + nohama stíráš rosu na kolejích...

ZVONKOVÍ LIDÉ

- C G F G
1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
C G F G
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
F G
křídla vran, tichých vran,
F G C
devět řek vede tam. Poslouchej ...
2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
3. V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křídel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej ...
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnou a kdo nemoh', může vstát,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
6. Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej ...
7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

SLUNEČNÍ HROB

E F#mi G#mi F#mi

Rec. Usínám a chtěl bych se vrátit
o nějaký ten rok zpátky,
být zase malým klukem,
který si rád hraje a který je s tebou.

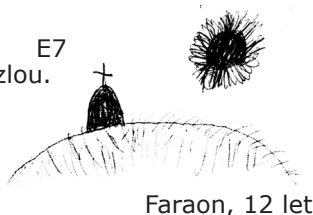
E F#mi G#mi F#mi

1. Zdá se mi, je to moc let,
E F#mi G#mi F#mi
já byl kluk, kterej chtěl
E F#mi G#mi F#mi E
znáti svět, s tebou jsem si hrál.

2. Vrátit se a chtěl bych rád,
být s tebou, zavzpomínat,
E F#mi G#mi F#mi E E7
mám tu teď ale zprávu zlou.

C#mi H A G#mi F#mi

- Rf. Suchá hlína tady
C#mi H A G#mi F#mi
nevzklíčí bez vody.
G#mi F#mi G#mi H
Já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.



3. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů,
já teď vím, věrný zůstanu.

Rec. Nemohu spát a probouzím se
a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky,
být zase malým klukem,
který si rád hraje, který je s tebou.

DEN JE KRÁSNÝ

1. Den je krásný, den je krásný, den je krásný s tebou.
A7 D Hmi Emi A7
Když dva se rádi mají, i v lednu je jak v máji,
Emi A7
i v lednu je jak v máji,
D Hmi Gmi7 C7
s tebou, s tebou, s tebou, s tebou.

2. Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná s tebou.
Když dva jsou jako jeden, tu v máj se změnil leden,
tu v máj se změnil leden,
s tebou, s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

JE V TOM NĚČÍ DCÉRA

Ami

1. Včera z večera mor a cholera

E

napadli mě, páni.

E7

E

Včera z večera mor a cholera

E7

Ami

zkazili mu spaní.

2. Dna a oubytě v šedým hábitě

přišly ke mně včera.

Dna a oubytě v šedým hábitě

přišla něčí - přišla něčí dcéra.

C

A7

Dmi

G7

3. Dna a oubytě v šedým hábitě,

Dmi

G7

Ami

F

F7

E7

dna a oubytě, čert už aby tě.

Ami

F

Dna a oubytě, čert už aby tě,

E7

Ami

je v tom něčí - je v tom něčí - dcéra.

PRAMÍNEK VLASŮ

A7 D Hmi Emi A7
1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hmi Emi
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
A7 D Hmi Emi A7
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
D G7 D A7
komu - no přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já, blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

C D
Rf. O sny mě připraví teprve svítání,
C D
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
G7 D
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
B7 A7
nový den nůžkama odstřihne tebe.

4. Na bílém polštáři do kroužku stočený
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
Hmi Emi A7 D
je totiž neděle a mám dost času.

MARNIVÁ SESTŘENICE

- A E
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
E7 A
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
A7 D Dmi
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
A F#7 H7 E7 A
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

TRPASLIČÍ SVATBA

1. V lese, jó, v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně, a tak se žení.

2. Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

- Rf. Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí,
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

3. Mají tam lásku jako trámek,
pláče tchýňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.
4. Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

Rf.

5. = 1.

RÁNA V TRÁVĚ

Ami G Ami G
Rf. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.
Rf.

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami
Rf. + [: před sebou sta sáhů ... :]

TULÁCKÝ RÁNO

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami Dmi
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami Dmi
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

- Rf. Tulácký ráno na kemp se snáší,
B C F
za chvíli půjdeme toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B C Dmi
tak zase půjdeme toulat se dál.

Dmi

2. Posvátný je můj každý večer,
Ami Dmi
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
Ami Dmi
a hned by věděl, jakěj chcem svět.

Rf.

Dmi

3. Posvátný je mi každé slovo,
Ami Dmi
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
Ami Dmi
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Rf.

Rf.

VODÁCKÁ HOLKA

D Emi G A

1. Když vlny se valí a přeje řvou

D Emi G A

a šutry z nich civí jak sůvy,

D Emi G A

loď praská a umrlčí zvon bije tmou,

D Emi A D

tak řekni, kdo pomoci ti umí.

Hmi F#mi G D

*: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,

Hmi F#mi A D

kdo ječí jak staženej z kůže,

Hmi F#mi G D

že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

E A

co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,

když na dřevo u ohně hrává,

je zrádná jak kočka a věrná jak pes,

ta holka, co při tobě spává.

G Hmi A D

Rf. Tu vodáckou holku si navěky nech,

G Hmi A D

netop ji, nezaháněj,

Emi Hmi F#mi Hmi

svou víru, svou sílu, svůj štěstí i pech,

Emi D E A

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech

D Emi A

jí poctivě odevzdávej

D Emi G A D

a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

Rf.

UŽ TO NENAPRAVÍM

Ami D F E Ami
Rf. [: Vapadapadapadapap padadada :]

Ami D
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí
F E
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
Ami D
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí
F E
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě

A A7
Rf. Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká
Dmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G E
zadní otevřená, zadní otevřená
A A7
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G E
že jsi unavená, ze mě unavená
Rf.

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost
kolik přesně nevím

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

ZATANČI

Emi G D Emi

1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,

G D Emi

zatanči a vetkni nůž do mých zad,

G D Emi

ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,

G D Emi

ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi

Rf. Zatanči, jako se okolo ohně tančí,

G D Emi

zatanči jako na vodě lod',

G D Emi

zatanči jako to slunce mezi pomeranči,

G D Emi

zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,

polož dlaň nestoudně na moji hrud',

obejmi, má milá, obejmi moje bedra,

obejmi je pevně a mojí buď.

Rf.

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,

nový den než začne, nasyť můj hlad,

zatanči, má milá, pro moje oči lačné,

zatanči a já budu ti hrát.

Rf.

Rf.

HVĚZDÁŘ

D A
1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi Cmaj7 (nebo G)
Každá další vina, odkrývá mojí vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina odkrývá mojí vinu.

*: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Rf. Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.
Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

*: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.
Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra: D A Emi Cmaj7 D A Emi Cmaj7

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

*: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

Rf. Jak luna mizíš s nocí...

*: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána... opouštíš.

KLUZIŠTĚ

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G

Rf. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 C D7 G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi7/H Ami7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 C Fmaj7 C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

Rf.

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G

Fmaj7 C Fmaj7

SLAVÍCI Z MADRIDU

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Lalalalalálala lalalalalálála

lalalalalalálá,

lalalalalálala lalalalalálála

lalalalalalálala.

Ami E Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

E Ami

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

E Ami

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

E Ami

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami

Rf. Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Ami

nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavičky,

E Ami

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Rf. Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Rf. Žízeň je veliká...

CHAMELEON Z JEMENU

C

1. Chameleon z Jemenu

C7

ten má smysl pro změ7nu.

F

Loví kořist z říše hmyzí

Fm

tak, že to mu hmyzu zmizí.

C D7 G7 C G0 D7

Chameleon z Jemenu.

G7 C

Rf. Umí měnit

barvu kůž

hned je rudý

C7

jako růže.

F

C

A7

Vzápětí však přijde změna

D7 G7 C

bez rozpaků zezelená.

2. A pak světle zelený

vleze mezi lupeny.

Svoji barvu vyladí

přesně podle pozadí.

A pak počká pěkně v klidu,

není po něm ani vidu.

Rf. Umí měnit...

3. Je to pro něj zábava,
když ho jeho potrava
nerozliší od okolí
a on ji pak lehce skolí.
Když mu brouk i s krovkami
vleze přímo do tlamy.

Rf. Umí měnit...

ČERTI V PEKLE

C

1. Jak známo všichni čerti v pekle

G

C

ryjáry, ryjáry rou

C

tváří se všichni mírně vztekle

G

C

ryjáry, ryjáry rou.

F

Rf. Ryjáry, ryjáry hopsasa

C

G

nebij se čertího ocasa.

C

Čerti jsou v pekle velcí páni

G

C

ryjáry, ryjáry rou.



Chameleon, 8 let

2. Peklu se černou duší platí

ryjáry, ryjáry rou

vládnou tam čerti kudrnatí

ryjáry, ryjáry rou.

Rf. Ryjáry...

3. Ten, kdo jen lže, krade a loupí

ryjáry, ryjáry rou

ten není chytrý, ale hloupý

ryjáry, ryjáry rou.

Rf. Ryjáry...

JANTAROVÁ ZEMĚ

- Ami C Ami
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Emi
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi Ami
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi Ami
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi Ami
Rf. Krá, až si kabát změní,
Dmi Ami
krá, bílé vrány odletí,
Dmi Ami
krá, v jantarový zemi
F Emi
přistanou v jiném století.

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.
Rf.

TRAMPSKÁ

Dmi

Mlhavým ránem bosí jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízka,
město jsi nechal za zády, zajíci dělají rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G (přechod přes #F)

najednou připadáš si ňák prima, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

prostě tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

Rf. Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro s Melounem,

G Dmi

a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,

co jseš, kam jdeš, co jseš.

Rf.

ANDĚLSKÁ

Amaj Hmi7 Amaj Hmi7
Bože, podej mi ještě ten kalich
Amaj Hmi7 C#mi7 C#7
To víno, co s nocí se měnívá na líh
 F#mi F#mi/F
Snad nad ránem na dně se dočtu,
 F#mi/E D#m7 Dmaj7
že v kastlíku andělskou počtu mám
Hmi7 E
Tu ru tu tuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy.
Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí
Že po prvním slunci se nadechne
a kometa zamiří nad Betlém
Tu ru tu tu
Zatím

Amaj Hmi7 C#mi7 Hmi7
Rf. Počítám nebe světla, kam nedostanu
Amaj C#mi7 Hmi7 E
Miluju tebe a pak usnu a vstanu a tak
Amaj Hmi7 C#mi7 Hmi7
Tu ru tu tuu
Amaj C#mi7 Hmi7 E

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne
pak vyměním veselé za teskné. Písně
Tu ru tu tu

A pak hoře se skutálí do jedné básně
ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží
A po prvním slunci a s první tmou
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tu. Zatím

Rf. Počítám nebe Pusy, co nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak
Tu ru tu tu

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu Zatím

Rf. |:Počítám nebe světla, kam nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak :|

ČERT VÍ PROČ

1. Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí,
kdo pořád slídí a nic nechce najít,
kdo usne jenom když má v dlani minci,
kdo z hlavy má jen stojan na čepici,
přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.

2. Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk,
kdo pořád mluví a nic nevysloví,
kdo za dvě zlatky vyměnil by duši,
kdo hlavu má jen na nošení uší
a přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.

Rf. Nekrmte čerty, co se krčí v křoví,
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví,
proč svět je jako kolotoč,
a jenom řeknou, čert ví proč.

3. Kdo ze všech dveří poníženě couvá,
kdo kozí nohu pod peřinu schoval,
kdo v hlavě nemá a má pořád v gatích,
kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil,
a přitom v nebi chtěl by housle hrát
ten bude v pekle bubnovat.

Rf.

TAŠI DELÉ

C C/H C/B A7
 Přicházíš z hor ze Země sněhů slunce, co pálí do mraků
 Dmi G C F
 kde řeky se rvou o kámen z břehu a duše lítaj na draku.
 C C/H C/B A7
 Přicházíš z hor ze Země sněhů na střeše světa usínáš
 Dmi G C G
 já vím, každej tvor zná soucit i něhu jenže ty dlouho se neozýváš

Dmi G C
 Rf. |: Taši delé Slunce, Sanghy a Dharmy Taši delé :|
 C Dmi G C
 tap tu du du dů

You come from up high from a land of snowcaps
 And a sun that chisels through the clouds
 Where rivers run quick and stumble on gemstones
 And spirits fly with dragon wings

You come from up high from a land of snowcaps
 You doze on the rooftops of the sky
 I know that all creatures know feeling and questions
 I just haven't heard from you for so long

Rf. Tashi dele shining sun of Sangha tashi dele
 Tashi dele shining sun of Dharma tashi dele

HRUŠKA

A D A
Stojí hruška v širém poli
D G A
vršek se jí zelená

D G A D
/: Pod ní se pase kůň vraný
A D
pase ho má milá :/

D A
Proč má milá dnes pasete
D G A
z večera do rána

D G A D
/: Kam můj milý pojedete
A D
já pojedu s váma :/

G D G C D
G C D G D G
G C D G D G

D/D A/D
O já pojedu daleko
D/D G/D A/D
přes vody hluboké

D/D G/D A/D D/D
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal
A/D D/D
panny černooké :/

NEBE NA ZEMI

G Emi
Na Nirvánu na Olymp na nebe nevěřím
D7
když někdo svět pomlouvá
G A7 D7
vždycky láteřím.
G Emi
Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi
H F#7
stačí mi pár krásných let
H B H D7
někde na zemi.

D+ G D+ G
Když já vám povídám
D+ G D+ G
že je nebe na zemi
A7
pravdu mám věřte mi.
Ami D Ami D
Za život život dám
Ami D Ami D
i když nerad umírám
D+ Emi G Emi
nejsem sám věřte mi.

G7
 Pro toho kdo chce žít
 C G+ C
 je na světě plno krás
 E7
 a z těch krás nebe mít
 A7 D
 záleží jenom na vás.
 D+ G D+ G
 Jen na vás věřte mi
 D+ G E7
 záleží kdy přijde čas
 A7 D7 G
 /: kdy pro nás začne nebe na zemi. :/

SVÍTÁ

D C#7 Bmi
Do srdce se ti dívám,
D H7
když pod oknem ti zpívám,
E7 D H7 Emi7 A7/5+
každou noc stejná slova, znova,
D A7/5+ D C#7 Bmi
svou serenádu, svou serenádu zpívám,
D H7
marně se k oknu dívám,
E7 D Hmi
než zazpívám ji jednou,
E7 Emi7 Edim
hvězdy zblednou.

D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Svítá, probud' se už svítá
B7 A7
zažeň chladný sen, bude horký den,
D
je čas procitnout.
Adim Emi B7 D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Nad le-sy svítá, hvězdy blednou, sví-tá,
B7 A7
otevř' na můj hlas, nastává už čas,
D G7 D
chceš-li uprchnout se mnou.

F C
Chvíli, ještě malou chvíli,
Dmi Ddim
a bude den bílý,
A Adim Emi B7
bude konec do-bro- druž-ství.
D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Svítá, na východě svítá,
B7 A7
každý příští den bude jako sen,
D G7 D B7 D6
chceš-li uprchnout se mnou.

PODVOD

- Emi Ami
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami C Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
Ami
- Rf. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami D
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G H7
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
ted' je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Rf.
Rf.

LÁSKO

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E Dmi E
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- Rf. Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhнем cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

Rf.

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

Rf.

E

Rec: Levá, dva!

Rf.

NAD STÁDEM KONÍ

- G D Ami
1. Nad stádem koní
C G
podkovy zvoní, zvoní,
D Ami
černý vůz vlečou
C
a slzy tečou a já volám:
2. Tak neplač, můj kamaráde,
náhoda je blbec, když krade,
je tuhý jak veka a řeka ho zplaví,
máme ho rádi.
F C D
Rf. No tak co, tak co, tak co.
3. Vždycky si přál, až bude popel
i s kytarou, hou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou.
4. Až najdeš místo, kde je ten pramen
a kámen co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel
a každá láska.
Rf. No tak co, tak co, tak co.
5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám:
6. Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy
3x

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN

C F C
1. Dál za vozem spolu šlapem,
F C
někdo rád a někdo zmaten,
F Em7
kdo se vrací, není sám,
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

C7 F C F Em7
Rf. Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Dm F C F C
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Rf.

SÍLA STAREJCH VÍN

C, G, Ami, F, Ami, F, Ami, G, C

Ami F G
Podle nepsanejch zákonů hledáme něco,

co nám nejspíš schází

Ami F
Podle prastarejch pudů,

G

který nás nutěj furt za něčim jít

Ami F
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš,

G

klacky sám sobě pod nohy házíš

Ami F G
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání

Rf. |: C G Ami F
Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín
Ami F

A někdy je tma kolem nás
Ami G

To když zrovna nejsme stálí
C G

Najednou blížký jsou si vzdálený
Ami F

To z vočí kouká nám
Ami F

Tak na chvílí stůj, vzpomínej
Ami G C
No a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál

Každej ctí asi jinej zákon a kdo ví,
co nám odvahu dává
Každej má asi jinej kód a ty sám zřejmě
všechno víš líp
Jak když přesadíš starej strom,
taky to nebude velká sláva
Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání

Rf. 2x

PŘEHLED AKORDŮ

	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj 7)	DUR 7 (C 7)	DUR 6 (C 6)	ZVĚTŠENÝ (C +)	MOLL (Cm)	MOLL 7 (Cm 7)	ZMENŠENÝ (Cdim)
C								
Cis Des								
D								
Dis Es								
E								
F								

[illegible]



Až dosloužím, chci být recyklován
a vhozen do táborového ohně!

Vyrobeno pro potřeby
52. oddílu Žlutá střelka



2020 - 3. vydání